

Данте Аліґ'єрі і Беатріче Портінарі

Ведучий 5: Нова чудова епоха Відродження почалася не з великої архітектури, не з великого живопису і не з великих подорожей, а з великої любові.

Ведучий 6: Нова глава в історії людського духу відкривається рядком про любов, початок якій, власне, і поклали стосунки Елоїзи та Абеляра.

Ведучий 5: Через сто п'ятдесят років дев'ятнадцятирічний хлопчик Данте побачить дівчинку Беатріче, «одягнуту у дуже благородний пурпуровий колір», були зустрічі ще. А вісімнадцятирічним юнаком він побачив її одягнену в пребілу сукню, між двома дамами старших літ; вона обернула очі в той бік вулиці, де він стояв, боязливий і несміливий, і привітала його чемно.

Ведучий 6: Йому здалося, що побачив останню мету свого життя. Так почалася найвідоміша в світі історія кохання поета до жінки.

*В своїх очах вона несе Кохання, –
На кого гляне, – всі блаженні вмиють,
Тріпоче серце від її вітання...*

Як не любов, то що це може бути?
Як не любов, то що таке вона?
Добро? – Таж в ній скорбота нищівна.
Зло? – Але ж муки ці солодкі, Боже!

Читець: В своїх очах вона несе Кохання,—
На кого гляне, ошасливить вмить;
Як десь іде, за нею всяк спішить,
Тріпоче серце від її вітання.

Він блідне, никне, множачи зітхання,
Спокутуючи гріх свій самохіть.
Гординя й гнів од неї геть біжить.
О донни, як їй скласти прославляння?

Хто чув її,— смиренність дум свята
Проймає в того серце добротливо.
Хто стрів її, той втішений сповна.

Коли ж іще й всміхається вона,
Марніє розум і мовчать уста.
Таке-бо це нове й прекрасне диво.

Ведучий 5: Хто ж вона, Жінка, яка запалила поетове серце коханням і стала провідною зорею його життя?

Ведучий 6: Флорентійка, дочка флорентійського патриція Фолько ді Портінарі, сусіда Дантових родичів. Народилася 1266 року, вийшла заміж за молодого Симоне де Бакрді і вмерла 1290 року, проживши всього 24 роки.

Ведучий 5: Так історія одного погляду, одного вітання перетворилася під пером майстра на гімн жінці, красі, любові.

Читець: Хто в гроні донн мою побачить панну, -
Побачить вроди чистий ідеал.
Підношу Богу похвалу похвал,
Коли бодай здаля на неї гляну.

В серцях вона розбуджує пошану,
Підступну заздрість нищить наповал,
Зарозумілості крикливий шал
В покору перетворює рахманну.

Їй не потрібна слава голосна!
Мов нагороду, ласку поважання
Всім за сприяння воздає вона.

Благословенні всі її діяння!
В чийх думках її краса зрина,

Той буде завжди снити про Кохання.

- Ведучий 6: Можливо, він і не став би видатним, якби не покохав, не звідав космічної могутності почуття, «що водить сонце і світила»? Цим рядком, як відомо, закінчується «Божественна комедія».
- Ведучий 5: Після смерті Беатріче Данте пише автобіографічну повість «Нове життя». До неї включає 30 поезій, що розповідають про його кохання, мрії, а також про страждання, пов'язані зі смертю Беатріче.